

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Qui nunc gemino, aut semiferino, aliterúe monstroso sunt corpore,
siue boni, siue mali, quo modo sint resurrecturi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

congruentia, cum quadam coloris suauitate. Ubi autem non est partium congruentia, aut idè quid offendit, quia prauum est; aut idè, quia parum; aut idè quia nimium. Proinde nulla erit deformitas, quam facit incongruentia partium; ubi & quæ praua sunt, corrigentur; & quod minus est, quam decet, unde Creator nouit, inde supplebitur: & quod plus est, quam decet, materia seruata integritate, detrahetur. Coloris porrò suauitas quanta erit, ubi iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris sui? Benè igitur sperent boni; bene sperent parui, quia nullus in cælo erit Ioannellus; benè sperent pallidi, & pallidæ, quia roseum colorem acquirant ibi, ubi omnia floreant. Benè sperent macilentum, quia ibi, non erunt extenuati. Benè pingues, quia ibi, ubi iusti fulgebunt sicut sol, (nam de his hîc agit S. Pater) nullus aquaticulus propenso sequipede extabit; pro flamma Auernali seruiet adeps impiorum.

§. VI.

Qui nunc gemino, aut semiferino, aliterus monstroso sunt corpore, siue boni, siue mali, quo modo sint resurrecturi?

Atq; ut curiosis omnino satisfiat, libet apponere, quæ D. Bonauentura, in eundè

D. Au-

S. Bonavent. l. 4. dist. 44.

D. Augustini locum scitè apposuit, ut, inter monstra, discrimen faceret: *In aliquibus, inquit, membra gemina sunt. Ea verò vel principalia sunt membra, vel minùs precipua. Si precipua membra gemina sunt, dua etiam ibi anima, atque ita duo corpora sciuntur resurgent. Sin bina, aut plura, quae tamen principatum in corpore non obtinent, unum corpus est, & unum resurget. In Hermaphroditis, quoniam utraq; pars par esse in vno non posset, eo sexu resurget, qui in eo dominatur. Monstrum verò aliquando homo, partim bestia: tum si principales partes hominis sunt, animamq; & vitam habuerunt, resuscitabuntur, ut homo; secus, si bestiam representet. Quid ergo vult conqueri homo monstruosus? aut enim est monstruosus ad salutem; & tum nihil eius resurrectioni obstabit monstruositas; sed erit ad breue tempus deformis, ut æternum sicut sol fulgeat: aut ita viuit, ut in ignem inextinguibilem sit proijciendus; & tum titioni nihil forma sua proderit; benè quadrabit deformitas longè maiore deformitate cooperienda, & aspicientibus alijs quoque tormentum allatura. Ut enim in celo, sensus oculorum iucundissimo Christi, Matris eius, & ceterorum*

rorum

rorum beatorum hominum aspectu mirifi-
cè delectabitur; ita impudici damnatorū
ac lascivi oculi, metuendis monstris intū-
endis, identidem terribilem in modum
cruciabuntur. Monstra autem erunt, si
non homines, saltem dæmones. Et dæmo-
nes quidem omnis generis formam expri-
ment, in varias se belluas transuertendo,
atque in eas præcipuè, quarum quisque
maximum sensurus est horrorem. Itaque
inter tigrides & leones, inter angues &
dracones æternū degent damnati. Qui
si non erunt partim nani, partim gigantes,
partim Æthiopes, partim gibbosi &c: ta-
men certè ipsi, heu, quibus oculis, qua
fronte, quanto oris hiatu, qua totius cor-
poris contorsione, fuligine, atrore, la-
mentabuntur! Quanquam mihi valde ve-
rosimile videtur, sicut S. Damasceno resti-
tutæ manus purpurei filii instar cicatrix
mansit in hac vita, & sicut ipsi Christo re-
diuino quinq; velut carbunculi vulnerum
quendam decorem conciliarunt; ita in-
diuersum damnatis quasdam notas macu-
lasq; huius vitæ, adhæsuras, eosq; etiam
vitiis suorum fructus, inter reliqua
spectra, in corpore quoque seruatu-
ros.

Itaque

2. Reg. 4.
4.

Itaque in duellis quidem interemti suarum
plagarum signa; lilijs iniusti, suæ castitatis
stigmata; lue Gallica exesi, carcinomata;
vino & comotationibus incensi, cupreum
Venerisq; floribus fœdatum vultum; alij
alia retinebunt. In celo autem nullus pa-
rens de filio monstroso erubescet; nulla
mater de filia Æthiopissa accusabitur; nul-
lus Miphiboseth claudicabit. Omnia erunt
pulchra; omnes formosi; omnes perfecti:
nullus infans, nullus sapientia puer, nul-
lus canâ ætate, sed reuerentia & authori-
tate senex; omnes in matura, florida, &
perfecta ætate Christo pares erunt.

sup. libro 2. §. VII.

*Quo modo Sancti, in mensuram ætatis pleni-
tudinis Christi, sint resurrecturi?*

Ephes. 4.
13.

Atque hoc est, quod Apostolus Ephesios
monet, & cum illis nos omnes, qui
fortasse aliquo corporis defectu labora-
mus, ne deiciamur, sed vt cum patientia
expectemus, donec occurramus omnes in uni-
tatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum
perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis
Christi. Vbi tria docentur, staturæ scilicet,
membrorum, & ætatis perfectio. Hac
enim omnia ad *virum perfectum* pertinent.

Estq;